

РЕШЕНИЕ

№ 3796

гр. Варна, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 48 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Добрина Петрова

при участието на секретаря Антоанета М. Атанасова
като разгледа докладваното от Добрина Петрова Гражданско дело № 20233110106783 по описа за 2023 година

Предявен е иск от И. Н. М. с адрес с.Д., общ.А., ул. Тракия №14 срещу ответника ТП на НОИ- В. иск с **правно основание чл.1, ал.1, т.3 ЗУТОССР** за приемане за установено в отношенията между страните, че ищеца е работил по трудов договор и е придобил трудов стаж по трудово правоотношение към Окръжен комитет на ДКМС - В. - дружинен ръководител в ОУ „*****” с. Д., В. област за периода 19.02.1979 г. до 30.12.1990 год. на 8-часов работен ден с месечно възнаграждение.

В исковата молба ищцата релевира, че при подготовката на документите си за пенсиониране установява, че е загубена трудовата ѝ книжка, в която е бил вписан трудовия стаж като дружинен ръководител към структурата на ОК на ДКМС - В..

Ищецът сочи, че желае да докаже допълнителен трудов стаж за процесния период и увеличи своята пенсия, поради увеличаване на стажа.

Така ищеца обосновава правния си интерес да установи трудовия си и осигурителен стаж по съдебен ред.

Твърди се, че в периода от 15.09.1978 г. до 30.12.1990 год., ищцата е работила по трудов договор на щатна работа към Окръжен комитет на ДКМС - Варна -дружинен ръководител в ОУ*****” с. Д., В. област. Работила е по трудово правоотношение, възникнало по решение на ОбК на ДКМС - В.. В периода от 15.09.1978 г. до 1983 г. като дружинен ръководител в с.Д. е в номенклатурата на ОбК на ДКМС - В., а след създаването на Община А. като административна структура в края на 1983 г. включването на с.Д. към тази община е в номенклатурата на ОбК на ДКМС - с.А..

Сочи, че за целия период от време трудовите правоотношения са уреждани от ОК на ДКМС, където са се съхранявали документите на работещите в структурите на ДКМС, оформяли са се всички документи по трудовото правоотношение след решение на съответните Бюра на ОбК/ОК на ДКМС, изплащали са трудовите възнаграждения.

Като дружинен ръководител е работила при пълно работно време от 8 часа, с ежемесечно изплащане на трудово възнаграждение. В ОК на ДКМС - В. е било съхранявано

личното ѝ трудово досие, начислявано и изплащано трудовото ѝ възнаграждение, оформена са трудовите книжки. Имала е право на платени отпуск по КТ в т.ч правото на отпуск за отглеждане на дете до тригодишна възраст.

В срока за отговор по реда на чл. 131 ГПК ответникът НОИ- В. е депозирал отговор на исковата молба, с който счита така предявените искове са неоснователни.

От събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от **фактическа страна** следното:

От приетото по делото Удостоверение изх. №5530-03-102/08.06.2023г. от ТП на НОИ В. се установява, че не се съхраняват ведомости за заплати и трудовоправни документи, въз основа на които може да се установи осигурителен стаж и /или осигурителен доход, и /или категория труд, водени от осигурителя ОУ *****-ДКМС/Общински комитет на ДКМС-А..

Видно от протокол №5 на заседание на бюрото на ОК на ДКМС-В. от 30 март 1979г. ищцата И. Н. М. е утвърдена за дружинен ръководител в ОУ с.Д., считано от 19.02.1979г.

Съобразно представено удостоверение изх.№Д-ГП-41/31.05.23г. от дл.лице с.Д., общ.А. И. Н. М. и И. Н. М. са имена на едно и също лице.

В представена извадка от летописна книга на ОУ „*****“ с.Д., обл.В. за периода 15.09.1985г.-15.06.2011г., за учебната 1985-1986г. И. Н. М. е вписана като дружинен ръководител, за учебната 1986-1987г.,1987-1988г., 1989-1990г. е вписана И. М.-дружинен ръководител.

В представена извадка от летописна книга на ОУ „*****“ с.Д., обл.В. за периода 15.09.1985г.-15.06.2011г.

Видно от Протокол №44 на заседание на Бюрото на ОК на ДКМС от 20 август 1981г. е утвърдена С.Д. за дружинен ръководител по чл.64 от КТ на мястото на И. М. в ОУ Д., считано от 01.09.1981г.

Видно от Протокол №2 от 19.12.1984г. от Втора отчетно-изборна конференция на общинска комсомолска организация Й.К. с.А. е присъствала И. М. за тер.д-во с.Д..

Видно от Протокол №1 от 23.12.1983г. се е провела учредителна конференция на Общинската комсомолска организация, където И. М.-с.Д. е участвала в комисия по проекторешенията.

Представени са трудови книжки за лицата, допуснати като свидетели – М. Н. и Т.В.. От записванията в книжките се установява, че същите лица са работили към ОК на ДКМС В..

Свидетелката В. излага, че от 1980г. до 1983г. е работила в Пионерския дом, сегашен приемник на Пионерския дом, детския комплекс, във В.. Това бил Окръжен пионерски дом и всички населени места от окръга, областта сега, имали методическо така подчинение на тази структура. След това била в отдел Пионери, завеждала отдел Пионери. Познава И. М. от 1980г., когато постъпила на работа. Тя била дружинен ръководител в училището на с. Д.. Свидетелката излага, че докато тя работила, И. М. била непрекъснато дружинен ръководител. Работното време на дружинните ръководители било на пълен работен ден, 8 часа. Били назначавани от Бюрото на Окръжния комитет на комсомола – В.. Трудовите им възнаграждения се изплащали в Окръжния комитет на комсомола. Работното място на дружинните ръководители било в училищата, където са назначени. На И. в училището на селото.

Съгласно показанията на св. Н. сочи, че от 1976г. е работила в Окръжния комитет на комсомола във В. като главен счетоводител, касиер, личен състав. Познава И. М.. Тя е с най-дългия стаж на дружинен ръководител, с две майчинства изкарани, от с. Д. е. Назначена и утвърдено с решение на бюрото на Общинския, после вече на Окръжния комитет на

комсомола, работила е на 8-часов работен ден. И. работела по трудов договор. Всеки месец получавала възнаграждение. Свидетелката с пощенски записи им ги пращала или като дойде техен представител от община, давала фишове и заплатите. Свидетелката излага, че ищцата И. започва работа някъде 19.02.1979г., две майчинства е изкарала. Свидетелката споделя, че е изготвяла трудовите договори и длъжностните характеристики, но после след предаването им на съответните органи за съхранение всички архиви били унищожени.

При така установените фактически обстоятелства съдът достига до следните правни изводи:

В чл. 5, ал. 2 ЗУТОССР е предвидено, че когато осигурителят е прекратил дейността си, без да има правопреемник, или не е прекратил дейността си, но ведомостите и книгата му са иззети по реда на инструкция на управителя на НОИ, издадена на основание чл. 5, ал. 12 КСО, се представя удостоверение от съответното териториално поделение на НОИ, че в архивното стопанство липсват писмени данни за претендирания стаж. В конкретния случай с оглед установеното от фактическа страна документите за осигурителния стаж на ищеца за исковия период не са изгубени или унищожени. Следователно не е налице особената процесуална предпоставка по чл. 5 ЗУТОССР за допустимост на предявения иск за установяване на трудовия стаж на ищеца по съдебен ред.

Съгласно чл. 5, ал. 10 КСО, при прекратяване на дейността на осигурителите, които нямат правопреемник, документите по ал. 7, т. 1, както и неполучените от осигурените лица трудови книжки, издадени удостоверения за трудов/осигурителен стаж и осигурителен доход и други съхранени от осигурителите документи, въз основа на които може да се установи осигурителен стаж и/или осигурителен доход, и/или категория труд, се предават в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт въз основа на писмено заявление по образец. Когато прекратяването на дейността на осигурителя се извършва със съдебно решение за заличаване или заличаването подлежи на вписване в търговския регистър, удостоверението за предаване на ведомостите, издадено от териториалното поделение на Националния осигурителен институт, е задължително условие за постановяване на решението, съответно за вписването в търговския регистър.

В случая, с исковата молба страната е представила издаденото ѝ удостоверение по реда на чл. 5, ал. 10 КСО от ТД на НОИ гр. В. изх. №5530-03-102/08.06.23г./л.35 от делото/, в качеството му на орган, който приема, съхранява и издава документи за осигурителен стаж и доход на осигурители с прекратена дейност без правопреемник, в което е посочено, че ведомости за заплати и трудовоправни документи водени от осигурителя ОУ ***** ДКМС /Общински комитет на ДКМС-А. не са приети от ТП на НОИ, гр. В..

След като по делото не са налице данни ОУ ***** ДКМС/Общински комитет на ДКМС-А. да има правопреемник, както и че в архивохранилището към ТП на НОИ – В. не са налични документи по чл. 40, ал. 3 от Наредба за пенсиите и осигурителния стаж – изплащателни ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд, то и съдът намира, че за ищеца е налице правен интерес от заявената за разглеждане претенция.

Следователно предпоставката на чл. 5, ал. 1 ЗУТОССР за допустимост на производството е налице.

Предявеният иск намира правното си основание в разпоредбата на чл.1, ал.1, т.3 от ЗУТОССР.

За да бъде уважена претенцията по чл.1, ал.1, т.3 от ЗУТОССР, е необходимо да се установи, че за процесния период ищецът е работил в посоченото предприятие, както и работното място, заеманата длъжност, продължителността на работния ден и начина на заплащане на положения труд.

В настоящия случай са разпитани двама свидетели, като допустимостта на

свидетелските показания произтича от представените по делото протоколи и летописна книга на ОУ в с. Д., които удовлетворяват изискванията на чл.6 от закона, тъй като са издадени от работодателя, при който се сочи да е положен стаж и то по време на стажа, макар да не са сред изрично изброените в чл.6, ал.2, т.1-8, но като попадащи под хипотезата на т.9- други подобни документи. Допълнително, като условие законът поставя изискване свидетелите да притежават писмени доказателства относно това, че са работили или изпълнявали длъжност при същия работодател през периода, за който се твърди да е положен претендираният стаж.

В случая, по делото са представени копия от трудовите книжки на двамата свидетели, а отделно от това същите бяха представени и при разпита им, видно от които същите са били трудово ангажирани при работодателя, при който ищецът твърди, че е придобил трудовия стаж- Окръжен комитет на ДКМС - В..

От показанията на двамата свидетели, които съдът кредитира като последателни, вътрешнологични и незаинтересовани, се установява, че в процесния период от 19.02.1979 г. до 30.12.1990 год. ищцата И. М. е изпълнявала длъжността „дружинен ръководител“ в ОУ с.Д. към Окръжен комитет на ДКМС - В.. Полагала е труд за 8-часов работен ден, като работното време е уплътнявано с допълнителни мероприятия в почивни и празнични дни, получавала е ежемесечна заплата, за която е водена ведомост.

С оглед на изложеното, съдът намира, че се установява, че упражняваната от ищеца трудова функция по своята същност е била установена, като упражняване на труд по трудово правоотношение, на 8-часов работен ден и при получаване на ежемесечно трудово възнаграждение. Следователно времето, през което ищцата е работила, като „дружинен ръководител“ в ОУ с. Д. към Окръжен комитет на ДКМС - В., представлява трудов стаж.

В настоящия случай разглеждания период включва и период за стаж, на лицето за майчинство на дете родено 1979 г. и дете родено 1981 г. Съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от Кодекса на труда от 1951 г. (отм.) в действащата през 1973-1984 г. редакция, работничката или служителката има право на отпуск поради бременност и раждане при първо дете в размер на 120 календарни дни, при второ - 150 календарни дни, при трето - 180 календарни дни и при четвърто и всяко следващо - по 120 календарни дни, от които 45 дни преди раждането. Съгласно чл. 9, ал. 2 от ПМС № 61/1967 г. на работнички и служителките се разрешава от 01.01.1968 г. отпуск, поради бременност и раждане. В ал. 3 е посочено, че този отпуск се зачита за трудов стаж по Кодекса на труда и закона за пенсиите. Поради което е неоснователно възражението на ответната страна, че искът е недопустим относно периода на ползван отпуск по майчинство, тъй като именно в рамките на конкретно трудово правоотношение се ползва този отпуск.

По изложените съображения съдът намира, че предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен.

Съобразно чл. 9, ал. 1 ЗУТОССР държавна такса за производство не следва да се събира.

Мотивиран от горното, Варненският районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между И. Н. М., ЕГН *****, с адрес в с.Д. и Териториално поделение НА НАЦИОНАЛЕН ОСИГУРИТЕЛЕН ИНСТИТУТ – гр. В., че И. Н. М., ЕГН ***** е работила по трудов договор и е придобила трудов стаж в периода от **19.02.1979 г. до 30.12.1990 год.** към Окръжен комитет

на ДКМС - В. на длъжност „дружинен ръководител“ в ОУ „*****“ с. Д., В. област,
на основание чл. 1, ал. 1, т. 3 от ЗУТОССР.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок
от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____